

ДЪРЖАВЕН ВЕСТНИК ^{БРОЙ} 104

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Петък, 30 декември 2022 г.

София

Цена 0,80 лв.

СЪДЪРЖАНИЕ НА ОФИЦИАЛНИЯ РАЗДЕЛ

Народно събрание

✓ [Закон](#) за прилагане на разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г., Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2022 г. и Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2022 г.

6

УКАЗ № 312

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ :

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за прилагане на разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г., Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2022 г. и Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2022 г., приет от 48-ото Народно събрание на 23 декември 2022 г.

Издаден в София на 29 декември 2022 г.

Президент на Републиката:

Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието:

Крум Зарков

ЗАКОН

за прилагане на разпоредби на Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г., Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2022 г. и Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2022 г.

Чл. 1. До приемането на Закон за държавния бюджет на Република България за 2023 г., Закон за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2023 г. и Закон за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2023 г., но за срок не по-дълъг от три месеца:

1. се прилагат размерите, базата и средномесечният доход, определени в чл. 58, 59, чл. 60, т. 2, чл. 61, чл. 62, ал. 1, т. 2, ал. 2, т. 2, ал. 3, т. 2, ал. 5, ал. 6, т. 2, ал. 7, т. 2, ал. 8 – 17, ал. 18, т. 2, ал. 19 – 21, чл. 63 – 65 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г., както и разпоредбите на чл. 78, 83 – 86 и 99, § 1, ал. 2 – 5 и 7 и § 2, ал. 1 – 3 от преходните и заключителните разпоредби на същия закон;

2. на разделени или създадени бюджетни организации, чиито бюджети са част от държавния бюджет и ръководителите им са определени за първостепенни разпоредители с бюджет, Министерският съвет определя ежемесечни лимити за плащания, като съответният първостепенен разпоредител с бюджет води самостоятелна отчетност;

3. вноската в общия бюджет на Европейския съюз се изплаща до размера на средствата, поискани от Европейската комисия за националните вноски, и на дължимите традиционни собствени ресурси за съответните месеци;

4. плащания към международни финансови и други институции и фондове се извършват в съответствие с действащите споразумения;

5. вноските за увеличаване на капитала на международни финансови институции, съгласно решения на Народното събрание, се извършват в предвидените срокове;

6. се прилагат политиките по чл. 1, ал. 5 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г., като конкретните политики и техният размер се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 2. В срока по чл. 1 се прилагат размерите, определени в чл. 9, т. 2, чл. 10, т. 2, чл. 11, т. 2, чл. 12, т. 2, чл. 13 и чл. 14, т. 2 от Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2022 г., както и разпоредбите на чл. 15, ал. 1 и ал. 2, т. 2, § 5 и § 6, ал. 1, ал. 2, т. 3 и ал. 3 от преходните и заключителните разпоредби на същия закон.

Чл. 3. В срока по чл. 1 се прилагат размерът, определен в чл. 2 от Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2022 г., както и разпоредбите на чл. 3 и 4, § 2, 5, 7 и 14 от преходните и заключителните разпоредби на същия закон.

Чл. 4. В срока по чл. 1 държавен дълг по чл. 87, ал. 2 от Закона за публичните финанси може да се поема и по средносрочната програма за емитиране на дълг на международните пазари, създадена с Договора за дилърство между Република България в качеството на Емитент и Ситигруп Глобъл Маркетс Лимитид, Ейч Ес Би Си Банк Пи Ел Си, Сосиете Женерал и Уникредит Банк АГ в качеството на Организатори и Дилъри относно Глобална средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, Договора за агентство между Република България в качеството на Емитент и Ситибанк Н.А., клон Лондон, в качеството на Фискален агент, Платежен агент, Агент по замяната, Агент по прехвърлянето и Агент за изчисляване и Ситигруп Глобъл Маркетс Дойчланд АГ в качеството на Регистратор, Платежен агент и Агент по прехвърлянето относно Глобална средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро и Акта за поемане на задължения от Република България в качеството на Емитент относно Глобална средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписани на 6 февруари 2015 г. (ратифицирани със закон – ДВ, бр. 16 от 2015 г.) (ДВ, бр. 25 от 2015 г.), с максимален съвкупен номинален обем на облигациите, които могат да бъдат издадени по програмата, увеличен от 8 000 000 000 евро на 10 000 000 000 евро в изпълнение на чл. 68, ал. 4 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2020 г. и увеличен от 10 000 000 000 евро на 12 000 000 000 евро в изпълнение на чл. 68, ал. 5 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г., както и външен държавен дълг чрез заеми по инструменти на Европейския съюз и от международни финансови институции, включително за финансиране на проекти и програми.

Чл. 5. В срока по чл. 1 Министерският съвет може да издава държавни гаранции по:

1. нови заемни споразумения на Българската банка за развитие по Закона за Българската банка за развитие в размер до 700,0 млн. лв. или тяхната валутна равносностност при спазване на законодателството в областта на държавните помощи;

2. нови заемни споразумения за плащания на „Булгаргаз“ – ЕАД, в размер до левовата равностойност на 150 млн. евро при спазване на законодателството в областта на държавните помощи;

3. нови заемни споразумения за инвестиции на „Булгартрансгаз“ – ЕАД, в общ размер до левовата равностойност на 382 млн. евро при спазване на законодателството в областта на държавните помощи;

4. нови заемни споразумения за предоставяне на извънредна макрофинансова помощ от Европейския съюз на Украйна в размер до левовата стойност на 26 210 590,16 евро;

5. Закона за кредитиране на студенти и докторанти за 2023 г. в размер до 40 млн. лв.

Чл. 6. (1) В срока по чл. 1 разходите по бюджетите на общините се извършват в размери, не по-големи от размера на разходите за същия период на 2022 г., и при отчитане на влезли в сила нормативни актове, а разходите за персонал и ангажименти с незабавна реализация – до фактическия им размер за съответния месец на 2023 г. Трансферите за обща субсидия за финансиране за делегираните от държавата дейности, за обща изравнителна субсидия, трансферите за зимно поддържане и снегочистване и целевата субсидия за капиталови разходи се предоставят по реда на чл. 54 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г. на базата на достигнатия размер към 31 декември 2022 г. и при отчитане на влезли в сила нормативни актове. Кметът на общината може да финансира разходи за местни дейности в размери, по-големи от разходите за същия период на предходната година, до размера на собствените приходи на общината за съответния период, бюджетните взаимоотношения с централния бюджет и с други бюджети и сметки за средства от Европейския съюз по чл. 45, ал. 1, т. 3 от Закона за публичните финанси, заемните средства на общината и наличните средства от преходните остатъци по бюджета на общината.

(2) В срока по чл. 1 разходите за персонал и ангажиментите с незабавна реализация по бюджетите на Националния осигурителен институт и на Националната здравноосигурителна каса, на първостепенните разпоредители по държавния бюджет, както и на бюджетните организации по чл. 13, ал. 3 и 4 от Закона за публичните финанси се извършват до фактическия им размер за съответния месец на 2023 г.

(3) В срока по чл. 1 достигнатите размери на основните месечни заплати към 31 декември 2022 г. в бюджетните организации не могат за бъдат намалявани или увели-

чавани в рамките на заеманата длъжност с изключение на изменения в размерите, определени в нормативен акт.

Чл. 7. В срока по чл. 1 неусвоените към 31 декември 2022 г. средства по бюджетите на общините от трансфери по чл. 52, ал. 1, т. 1, буква „а“ от Закона за публичните финанси, постъпили през предходни години, с изключение на тези във функция „Образование“, могат да се разходват за делегираните от държавата дейности във всички функции, в т.ч. за капиталови разходи, ако това не противоречи на условията, определени в нормативния акт, с който са одобрени.

Чл. 8. (1) В срока по чл. 1 неусвоените към 31 декември 2022 г. средства по бюджетите на общините от трансфери за други целеви разходи, постъпили през 2018 г. и 2019 г. на основание актове на Министерския съвет, за обекти, за които към 1 януари 2023 г. има обявена процедура по чл. 18, ал. 1 от Закона за обществените поръчки и тя не е прекратена, и/или изпълнението на дейностите и разплащанията за обектите не са приключили, се разходват за същата цел през 2023 г., като при остатък той се възстановява в държавния бюджет в срок до един месец от приключването на разплащанията.

(2) В срока по чл. 1 неусвоените към 31 декември 2022 г. средства по бюджетите на общините от трансфери за други целеви разходи, постъпили през 2020 г. и 2021 г. на основание актове на Министерския съвет, се разходват за същата цел през 2023 г., като при остатък той се възстановява в държавния бюджет в срок до един месец от приключването на разплащанията.

Чл. 9. В срока по чл. 1 неусвоените към 31 декември 2022 г. средства по бюджетите на общините от трансфера за зимно поддържане и снегочистване на общинските пътища, постъпили през 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г., може да се разходват през 2023 г. за дейностите по зимно поддържане и снегочистване на общинските пътища съгласно съответната наредба по чл. 36 от Закона за пътищата, както и за придобиване на дълготрайни материални активи за снегочистване на територията на общината по решения на общинските съвети и за материали за обезопасяване срещу хлъзгане.

Чл. 10. (1) В срока по чл. 1 неусвоените към 31 декември 2022 г. средства по бюджетите на общините, отпуснати през 2018 г. и 2019 г. от резерва за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия, за обекти, за които към 1 януари 2023 г. има обявена процедура по чл. 18, ал. 1 от Закона за обществените поръчки и тя не е прекратена, и/или изпълнението на дейностите и разплащанията за обектите не са приключили, се разходват за същата цел

през 2023 г., като при остатък той се възстановява по отделно открита банкова сметка на централния бюджет на името на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ на Министерството на вътрешните работи в Българската народна банка до 15-о число на месеца, следващ месеца на завършване и разплащане на обектите, за които са предназначени. Операциите и наличностите по тази сметка се отразяват в отчетността на централния бюджет и не се включват в бюджета на Министерството на вътрешните работи. Възстановените суми се отчитат по централния бюджет и по бюджетите на общините като възстановени трансфери.

(2) В срока по чл. 1 неусвоените към 31 декември 2022 г. средства по бюджетите на общините, отпуснати през 2020 г. и 2021 г. от резерва за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия, се разходват за същата цел през 2023 г., като при остатък той се възстановява по реда на ал. 1.

Чл. 11. (1) В срока по чл. 1 максималните размери на ангажиментите за разходи, които могат да бъдат поети, и максималните размери на новите задължения за разходи, които могат да бъдат натрупани по бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет, са в размер до 25 на сто на тримесечна база от годишните размери за съответния показател, утвърдени със Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г., и са в рамките на съответния годишен показател по бюджета на първостепенния разпоредител с бюджет по държавния бюджет за 2023 г.

(2) В срока по чл. 1 Министерският съвет може да одобрява финансиране:

1. на дейности за непредвидени и/или неотложни разходи за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия по реда на чл. 56 от Закона за защита при бедствия и да одобрява авансово допълнителни разходи/трансфери до размера на утвърдените с чл. 1, ал. 2, раздел II, т. 5.1 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2022 г. разходи;

2. на дейности в условията на миграционен натиск и защита на обществения ред;

3. на мерки, свързани с високите цени на електрическата енергия и природния газ;

4. на мерки за преодоляване на последиците от COVID-19 или други остри заразни заболявания;

5. на проекти за инвестиционни разходи, одобрени от Народното събрание;

6. за подготовката и произвеждането на избори съгласно Изборния кодекс;

7. на влезлите в сила към 1 януари 2023 г. политики за семейните помощи за деца.

(3) Министерският съвет може да увеличава максималните размери на ангажиментите за разходи, които могат да бъдат поети, и максималните размери на новите задължения за разходи, които могат да бъдат натрупани по бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет, над размерите по ал. 1 до размера на средствата, за които са ползвани сметки за чужди средства в изпълнение на актове на Министерският съвет от предходни години, както и до размера на разходите по ал. 2.

(4) Разходите и предоставените трансфери в срока по чл. 1 се финансират за сметка на постъпилите приходи и на наличните парични средства в единната сметка, с изключение на средствата на Държавен фонд за гарантиране устойчивост на държавната пенсионна система и средствата по програми и проекти на Европейския съюз.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. Срокът по чл. 1 спира да тече от деня на разпускане на Народното събрание до деня на конституиране на следващото Народно събрание.

§ 2. Министерският съвет внася в Народното събрание законопроектите за държавния бюджет на Република България, за бюджета на държавното обществено осигуряване и за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2023 г. в срок до 4 месеца от изтичането на срока по чл. 79, ал. 4 от Закона за публичните финанси. Четиримесечният срок спира да тече от деня на разпускане на Народното събрание до деня на конституиране на следващото Народно събрание.

§ 3. Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, ал. 1, т. 2, буква „б“ от Закона за корпоративното подоходно облагане за 2023 г. е сумата от данъчните основи за месеците на 2023 г., като за месеците в срока по чл. 1 данъчната основа се определя, както следва:

1. данъчната основа за определяне на данъка върху разходите за календарния месец е превишението на тези разходи над 200 лв. месечно за всяко наето лице;

2. когато не са изпълнени условията за освобождаване от данък по чл. 209 от Закона за корпоративното подоходно облагане, данъчната основа за определяне на данъка върху разходите е целият размер на начислените разходи за календарния месец.

§ 4. (1) В срока по чл. 1 може да се сключват договори по програми „Старт на кариерата“, Национална програма за обучение и заетост на бежанци, Програма за заетост и обучение на продължително безработни лица, Национална програма за активиране на неактивните лица и проект „Красива България“, включени в Националния план

за действие по заетостта през 2022 г., и по чл. 43а, 46а, 47, 49, 60а и 63 от Закона за насърчаване на заетостта.

(2) Договорите по ал. 1 се финансират в размерите, определени с Националния план за действие по заетостта през 2022 г.

§ 5. В срока по чл. 1 се прилагат приетите по реда на чл. 45 от Закона за здравното осигуряване механизми за 2022 г.

§ 6. (1) В срока по чл. 1 Националната здравноосигурителна каса закупува предоставената медицинска и дентална помощ по цени и в обема съгласно действащите към 31 декември 2022 г. национални рамкови договори за медицинските, съответно за денталните дейности, и анексите към тях при спазване на параметрите съгласно чл. 29, ал. 4 от Закона за здравното осигуряване и в рамките на определените от Надзорния съвет на Националната здравноосигурителна каса стойности на разходите, разпределени по месеци.

(2) Национални рамкови договори за медицинските, съответно за денталните дейности, за периода 2023 – 2025 г. се приемат след приемането на Закон за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2023 г.

§ 7. (1) В срока по чл. 1 данъчните облекчения за 2023 г. по чл. 22в и 22г от Закона за данъците върху доходите на физическите лица могат да се ползват и чрез намаляване на месечната данъчна основа за доходи от трудови правоотношения след прилагане на чл. 42, ал. 3 от същия закон със следните суми:

1. за едно ненавършило пълнолетие дете – в размер на 500 лв.;

2. за две ненавършили пълнолетие деца – в размер на 1000 лв.;

3. за три и повече ненавършили пълнолетие деца – в размер на 1500 лв.;

4. за дете с 50 и с над 50 на сто вид и степен на увреждане – в размер на 1000 лв.

(2) Работникът/служителят еднократно избира да приложи авансовото ползване на данъчно облекчение по ал. 1 чрез предоставяне на писмена декларация пред работодателя, с която декларира, че:

1. за прилагане на всяко от данъчните облекчения следва да изпълни условията, предвидени в чл. 22в и 22г от Закона за данъците върху доходите на физическите лица;

2. другият родител, съответно другият приеман родител, близък или роднина, няма да ползва авансово намалението за съответната данъчна година;

3. работникът/служителят няма да ползва данъчните облекчения при друг работодател.

(3) Данъчното облекчение се ползва авансово по реда на ал. 1 до размера на сумата от месечната данъчна основа за доходи от

трудова правоотношение на лицето, определена по реда на чл. 42, ал. 1 – 3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(4) При прилагане на ал. 1 и за целите на чл. 42, ал. 4 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица месечната данъчна основа по чл. 42, ал. 3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се намалява и със съответните суми по ал. 1 при спазване на изискването на ал. 3.

(5) В случаите на авансово облагане по чл. 43 и 44 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица данъчните облекчения по чл. 22в и 22г от същия закон могат да се прилагат чрез намаляване на размера на дължимия авансов данък, при условие че другият родител, съответно другият приеман родител, близък или роднина, няма да ползва авансово намалението за съответната данъчна година.

(6) Намаляването по ал. 5 на размера на дължимия авансов данък за тримесечията в срока по чл. 1 е до размера на дължимия авансов данък, но не повече от:

1. за едно ненавършило пълнолетие дете – 150 лв.;

2. за две ненавършили пълнолетие деца – 300 лв.;

3. за три и повече ненавършили пълнолетие деца – 450 лв.;

4. за дете с 50 и с над 50 на сто вид и степен на увреждане – 300 лв.

(7) Алинея 5 не се прилага, когато:

1. размерът на авансовия данък се определя и удържа от платеща на дохода;

2. лицето има доходи от трудови правоотношения и е приложило ал. 5.

(8) Лицата, които прилагат чл. 43, ал. 8 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, не прилагат ал. 5 и 6.

(9) Когато в нарушение на условието по ал. 2, т. 2 и 3 или по ал. 5 данъчното облекчение по чл. 22в и/или чл. 22г от Закона за данъците върху доходите на физическите лица е ползвано авансово чрез повече от един работодател и/или от повече от едно лице, всяко от лицата, ползвали авансово облекчението, дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение.

§ 8. (1) Производителите на електрическа енергия със съоръжения за производство на електрическа енергия с инсталирана мощност над 1 MW, чиито пазарни приходи са получени от продажбата на електроенергия, произведена от източници по чл. 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2022/1854 на Съвета от 6 октомври 2022 г. относно спешна намеса за справяне с високите цени на енергията (ОВ, L1 261/1 от 7 октомври 2022 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2022/1854“, и за енергия, произведена от въглища и водно-електрически централи съгласно чл. 8, па-

параграф 1, букви „в“ и „д“ от Регламент (ЕС) 2022/1854, внасят във Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ целеви вноски, представляващи положителната разлика между пазарните приходи без данък върху добавената стойност и определения таван на приходите, изчислен при прилагане на стойностите за съответния тип производител, с период на доставка от 1 декември 2022 г. до 30 юни 2023 г., с изключение на сделките с балансираща енергия, необходима за нуждите за балансиране на електроенергийната система от ЕСО ЕАД. Размерът на целевата вношка се изчислява за всяка сделка.

(2) Стойностите, които служат за изчисляване на тавана на приходите за съответния тип производител по ал. 1, се определят с акт на Министерския съвет.

(3) Производителите със съоръжения за производство на електрическа енергия с инсталирана мощност над 1 MW с договор за компенсирание с премии, в сила към 8 октомври 2022 г., чиито пазарни приходи са получени от продажбата на електроенергия, произведена от източници по чл. 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2022/1854, внасят във Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ целеви вноски от пазарните приходи от всяка сделка без данък върху добавената стойност, сключена по свободно договорени цени с период на доставка от 1 декември 2022 г. до 30 юни 2023 г., с изключение на сделките с балансираща енергия. Размерът на целевата вношка от всяка сделка се изчислява като:

1. положителната разлика между пазарните приходи по свободно договорени цени (постигната пазарна цена) по съответната сделка без данък върху добавената стойност и определения таван на приходите, изчислен при прилагане на прогнозната пазарна цена по ценовото решение на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е определена действащата премия за съответния производител, за производителите, за които размерът на тази премия е различен от 0,00 лв./MWh без данък върху добавената стойност, и

2. 90 на сто от положителната разлика между пазарните приходи по свободно договорени цени (постигната пазарна цена) по съответната сделка без данък върху добавената стойност и определения таван на приходите, изчислен при прилагане на определената с решение на Комисията за енергийно и водно регулиране преференциална цена съгласно договора за компенсирание с премии, за производители, за които определеният размер на действащата премия е 0,00 лв./MWh без данък върху добавената стойност.

(4) Общественият доставчик внася във Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ целеви вноски от всяка сделка,

сключена по свободно договорени цени с период на доставка от 1 декември 2022 г. до 30 юни 2023 г., с изключение на сделките с балансираща енергия. Размерът на целевата вношка от всяка сделка се изчислява като положителна разлика между пазарните приходи без данък върху добавената стойност и покупната цена за количество продадена електрическа енергия, увеличена с 18 на сто.

(5) Търговците на електрическа енергия внасят във Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ целеви вноски за сключените по свободно договорени цени сделки за периода от 1 декември 2022 г. до 30 юни 2023 г. Размерът на целевата вношка се изчислява като положителна разлика между приходите без данък върху добавената стойност и всички разходи, свързани с покупката и продажбата на количествата електрическа енергия, увеличени с 10 на сто за сключени сделки с клиенти на едро по смисъла на § 1, т. 27в от допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката и 15 на сто за сключени сделки с крайни клиенти по смисъла на § 1, т. 27г от допълнителните разпоредби на Закона за енергетиката, за периода от 1 декември 2022 г. до 30 юни 2023 г.

(6) Целевите вноски по ал. 1, 3, 4 и 5 се дължат за сделки с място на изпълнение на територията на страната, вътреобщностни доставки и износ.

(7) Производителите на електрическа енергия по ал. 1 и 3 и обществените доставчици по ал. 4 до 15-о число на месеца:

1. подават във Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ декларация по образец, утвърден от министъра на финансите, за всичките си пазарни приходи от продадена електрическа енергия по свободно договорени цени, както и за дължимите целеви вноски по ал. 1, 3 и 4 за предходния месец;

2. внасят във Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ целевите вноски по ал. 1, 3 и 4 за предходния месец.

(8) Търговците на електрическа енергия по ал. 5:

1. подават във Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ декларация по образец, утвърдена от министъра на финансите, за всичките си приходи от продадена електрическа енергия по свободно договорени цени, разходите, свързани с покупката и продажбата на тези количества електрическа енергия, както и размера на дължимите целеви вноски върху тези приходи:

а) в срок до 15 април 2023 г. – за периода от 1 декември 2022 г. до 31 март 2023 г.;

б) в срок до 15 юли 2023 г. – за периода от 1 април 2023 г. до 30 юни 2023 г.;

2. внасят във Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ целевите вноски по ал. 5 за периодите по т. 1.

(9) Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ начислява задълженията на производителите, обществения доставчик и търговците на електрическа енергия въз основа на декларираните от тях данни.

(10) Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ изпраща ежемесечно до 20-о число на месеца подадените декларации по предходните алинеи на Националната агенция за приходите. Националната агенция за приходите извършва проверка относно достоверността на декларираните по ал. 7 и 8 данни и при констатиране на разминавания уведомява фонда, за да коригира начислените задължения на лицата по ал. 1, 3, 4 и 5.

(11) Целевите вноски по ал. 1, 3, 4 и 5 се признават за текущи разходи за дейността за целите на данъчното облагане на производителите, търговците на електрическа енергия и обществения доставчик.

(12) Производителите, търговците на електрическа енергия и обществения доставчик могат да правят авансови вноски по целевите вноски по ал. 1, 3, 4 и 5.

(13) Целевите вноски по ал. 1, 3, 4 и 5 не са свързани с наложи задължения към обществото и не могат да бъдат предявени за компенсиране по смисъла на чл. 35 от Закона за енергетиката.

(14) Целевите вноски по ал. 1, 3, 4 и 5 и целево предоставени средства по чл. 36д, ал. 1, т. 8 от Закона за енергетиката се използват за покриване на разходи по чл. 36б, ал. 1, т. 4 от Закона за енергетиката по приети от Министерския съвет програми, разработени при спазване на разпоредбите на чл. 10 на Регламент (ЕС) 2022/1854.

(15) Целевите вноски по ал. 1, 3, 4 и 5 са публични държавни вземания, като невнесените в срок вноски се установяват и събират по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс от органите на Националната агенция за приходите.

(16) За невнесените в срок целеви вноски по ал. 1, 3, 4 и 5 се дължат лихви съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания.

(17) Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ може да прихваща вземанията си за целеви вноски по ал. 1, 3, 4 и 5 срещу задължението си за заплащане на премия по чл. 3би от Закона за енергетиката въз основа на акт за прихващане на вземанията, издаден от председателя на фонда.

(18) На лице, което е длъжно, но не подаде декларация по ал. 7 и 8 или не я подаде в срок, се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 20 000 лв.

(19) На лице, което е длъжно, но не внесе в срок целева вноска по ал. 1, 3, 4 и 5, се налага имуществена санкция в размер на 10 на сто от дължимата вноска.

(20) Актовете за установяване на нарушението по ал. 18 и 19 се съставят от длъжностни лица, определени от министъра на енергетиката, а наказателните постановления се издават от министъра на енергетиката.

(21) Установяването на нарушенията по ал. 18 и 19, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

§ 9. В 15-дневен срок от влизането в сила на този закон Агенцията за устойчиво енергийно развитие, операторите на електропреносната и електроразпределителните мрежи и търговците на електрическа енергия подават във Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ информация за задължените лица по § 8, ал. 1, 3 и 4.

§ 10. В Закона за корпоративното пододходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г., бр. 58, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 15, 91, 98, 102, 103 и 105 от 2018 г., бр. 24, 64, 96, 101 и 102 от 2019 г., бр. 18, 28, 38, 69, 104, 107 и 110 от 2020 г., бр. 14 и 21 от 2021 г. и бр. 8, 14, 17, 25, 51, 99 и 100 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 209, ал. 1 думите „80 лв.“ се заменят с „200 лв.“.

2. В чл. 214, ал. 2 думите „80 лв.“ се заменят с „200 лв.“.

§ 11. В Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г.,

бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г., бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г., бр. 85, 86 и 96 от 2017 г., бр. 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 30, 42, 59, 77, 91 и 92 от 2018 г., бр. 79 от 2019 г., бр. 13, 28, 44, 64, 104, 107 и 109 от 2020 г. и бр. 25, 51, 58 и 62 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 163 ал. 10 се изменя така:

„(10) Със съгласието на майката след навършване на 6-месечна възраст на детето, отпускът по ал. 1 за оставяне до 410 дни може да се ползва вместо нея от бащата или от един от родителите на майката или на бащата, когато работят по трудово правоотношение.“

2. В чл. 164б ал. 2 се изменя така:

„(2) Когато детето е осиновено от съпрузи, отпускът по ал. 1 със съгласието на осиновителката може да се ползва вместо нея от осиновителя или от един от родителите на осиновителката или на осиновителя след изтичане на 6 месеца от деня на предаване на детето за осиновяване, но не по-късно от навършване на 5-годишната му възраст, когато работят по трудово правоотношение.“

§ 12. В Закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г. – бр. 60 от 1999 г.; изм., бр. 81 от 1999 г., бр. 79 от 2000 г., бр. 96 и 112 от 2001 г., бр. 77 и 120 от 2002 г., бр. 99 и 114 от 2003 г., бр. 99 и 115 от 2004 г., бр. 88, 93 и 105 от 2005 г., бр. 21, 34, 70, 80, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10, 41, 53 и 113 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 14, 37, 42 и 99 от 2009 г., бр. 12, 47, 97, 99 и 101 от 2010 г., бр. 28, 99 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 15, 17 и 27 от 2013 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2013 г. – бр. 91 от 2013 г.; изм., бр. 109 от 2013 г., бр. 19 и 107 от 2014 г., бр. 96 от 2015 г., бр. 46, 61, 98 и 103 от 2016 г., бр. 8, 63, 75, 92 и 99 от 2017 г., бр. 7, 27, 44, 77, 103 и 106 от 2018 г., бр. 100 от 2019 г., бр. 68, 104 и 109 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г. и бр. 8 от 2022 г.) в § 2 от преходните и заключителните разпоредби се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „2022 г.“ се заменят с „2023 г.“.

2. В ал. 2 думите „2022 г.“ се заменят с „2023 г.“.

3. В ал. 4 думите „2023 г.“ се заменят с „2024 г.“.

§ 13. В Закона за социалните услуги (обн., ДВ, бр. 24 от 2019 г.; изм., бр. 101 от 2019 г.; Решение № 9 на Конституционния съд от 2020 г. – бр. 65 от 2020 г.; изм., бр. 71 и 110 от 2020 г., бр. 14 от 2021 г. и бр. 8 от 2022 г.) в преходните и заключителните разпоредби се правят следните изменения:

1. В § 36, ал. 1 думите „2022 г.“ се заменят с „2023 г.“.

2. В § 45, т. 1 думите „2022 г.“ се заменят с „2023 г.“.

§ 14. (1) В срока по чл. 1 не се заплаща такса за ползване на финансирана от държавния бюджет асистентска подкрепа по чл. 15, т. 10 от Закона за социалните услуги.

(2) Такса за ползване на услуга по ал. 1, заплатена в периода от 1 януари 2023 г. до обнародването на закона в „Държавен вестник“, се възстановява служебно.

§ 15. За финансиране на разходите и трансферите Министерският съвет не може да използва средствата по единната сметка на Държавен фонд за гарантиране устойчивост на държавната пенсионна система и средствата по програми и проекти на Европейския съюз.

§ 16. Законът влиза в сила от 1 януари 2023 г., с изключение на:

1. параграф 2, който влиза в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“;

2. параграф 8, който влиза в сила от 1 декември 2022 г.;

3. параграф 10, който влиза в сила от влизането в сила на Закона за държавния бюджет на Република България за 2023 г.

Законът е приет от 48-ото Народно събрание на 23 декември 2022 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:

Вежди Рашидов

8343